

okoz és azon egyedülálló és kivételes ökoszisztéma károsodására vezet, amelyet a Rospuda folyó völgye jelent a madarak és élőhelyek, valamint a 79/409 /EGK és 92/43/EGK irányelv értelmében védendő fajokra gyakorolt hatások alapján. Meg kell állapítani, hogy az augustów-i elkerülő út tervének a Natura 2000 övezetekre gyakorolt hatásainak vizsgálatkor a lengyel hatóságok nem vették megfelelően figyelembe az alternatív megoldásokat. Mivel a lengyel hatóságok bizonyították az alternatív megoldások hiányát, nem hivatkozhatnak fontos közérdekre a szóban forgó terv jóváhagyása végett.

Ami a Wasilków városát elkerülő út tervét illeti, úgy tervezik, az út áthalad a *Puszcza Knyszynska* KVT-n, amely a madár-irányelv I. mellékletében említett harminchét madárfajnak ad otthont. Az engedélyezési eljárást Lengyelország Európai Unióhoz való csatlakozását követően kezdték el, így olyan tervről van szó, amelyre a 6. cikk (3) és (4) bekezdésében foglalt eljárási rendelkezések alkalmazandók. Azon hatásvizsgálat, amelynek e tervet alávetették, több szempontból hibás, és nem jelenti a hatások megfelelő vizsgálatát az élőhely-irányelv 6. cikk (3) bekezdése alapján. Továbbá, azt is ki kell emelni, hogy a lengyel hatóságok nem terjesztettek a Bizottság elé alternatív megoldásokat Wasilków elkerülésére és hogy nem foglalkoztak a kiegyenlítő intézkedések kérdésével azon övezetre vonatkozóan, amelyet ezen elkerülő út károsít.

A munkálatok már megkezdődtek, többek között sor került a fák kivágására.

Az augustów-i elkerülő út terve által érintett területeken elszenvedett ökológiai veszteségeket kiegyenlítő intézkedésként a Pojezierze Sejneńskie potenciális SIC-ben megvalósítandó erdőtelepítési terv nemcsak hogy nem egyenlíti ki az ökológiai veszteségeket, hanem ráadásul még kedvezőtlen hatásokkal is jár a potenciális SIC-re. A terület, amelyen az élőhely-irányelv I. mellékletének tizenötféle élőhelye található, megfelel a III. melléklet ökológiai feltételi összességének ahhoz, hogy az említett irányelv alapján SIC-nek javasolják, majd azzá minősítsék. Továbbá, a terület az élőhely-irányelv II. melléklete hat állat- és hat növényfajának nyújt menedéket, amelyek között található egy veszélyeztetett faj is, a farkas. Ezen elsődleges fontosságú *száraz mészkedvelő homoki gyp* élőhelye területének egy részén (körülbelül 17 hektár), valamint a II. melléklet két növényfajának (*Pulsatilla patens* faj és a *Thesium ebracteatum* faj) élőhelyén kivágják a fákat a beruházó által az augustów-i elkerülő út építése miatt a madár-élőhelyekben okozott károk kiegyenlítése érdekében tervezett intézkedések keretében.

A lengyel hatóságok kijelentették, hogy később, jövő június végéig szeretnék befejezni ezen erdőszítési tervet. A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság rendelje el a munkálatok felfüggesztését vagy el nem kezdését az érdemi ítélet kihirdetéséig.

(¹) HL L 206., 1992.7.22., 7. o.; magyar nyelvű kiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.

(²) A vadon élő madarak védelméről szóló 79/409/EGK irányelv (HL L 103., 1979.4.25., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 15. fejezet, 1. kötet, 98. o.).

2007. május 8-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Lengyel Köztársaság

(C-227/07. sz. ügy)

(2007/C 199/26)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. Shotter és K. Mojzesowicz meghatalmazottak)

Alperes: a Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság nem teljesítette az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből (hozzáférési irányelv) (¹) eredő kötelezettségeit, mivel nem ültette át megfelelően a nemzeti jogba az említett irányelvet, és különösen annak – az összekapcsolásról történő tárgyalásra vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatos – 4. cikke (1) bekezdését, illetve az 5. cikke (1) bekezdését, amely utóbbi értelmében a nemzeti szabályozó hatóságok ösztönzik és adott esetben biztosítják, ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban, a megfelelő hozzáférést és összekapcsolást, valamint a szolgáltatások együttműködési képességét;
- a Bíróság kötelezze a Lengyel Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (hozzáférési irányelv) úgy rendelkezik, hogy a nyilvános hírközlő hálózatok üzemeltetői jogosultak és kötelesek a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása végett egymással az összekapcsolásról tárgyalásokat folytatni, annak érdekében, hogy a szolgáltatások nyújtását és együttműködési képességét a Közösség egészében biztosítsák. Azt is előírja, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok ösztönzik, és adott esetben biztosítják, ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban, a megfelelő hozzáférést és összekapcsolást, valamint a szolgáltatások együttműködési képességét.

A Lengyel Köztársaságot illetően ezen irányelv átültetésére előírt határidő 2004. április 30-án lejárt, a csatlakozási okmány 2. és 54. cikkével összhangban.

A lengyel jog értelmében a nyilvános hírközlő hálózatok üzemeltetői kötelesek a hozzáférésről tárgyalásokat folytatni, és a nemzeti szabályozó hatóság meghatározhatja e tárgyalások lezárási határidejét. Amennyiben a felek nem jutnak megegyezésre, a nemzeti szabályozó hatóság a felek egyikének kérelmére hozhat olyan határozatot, amely helyettesíti a szerződést, és ily módon kötelezettségeket ró a vállalkozásokra a piaci helyzetüktől függetlenül. A Bizottság arra hivatkozik, hogy a távközlésről szóló lengyeltörvény e rendelkezései nincsenek összhangban a „hozzáférési” irányelv 4. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében, illetve az 5. cikke (1) bekezdésében meghatározott feltételekkel.

A hozzáférési szerződésekről történő jóhiszemű tárgyalásokra vonatkozó kötelezettséget előíró általános rendelkezések bevezetését illetően e megoldás azzal jár, hogy anélkül ír elő tárgyalási kötelezettséget, hogy előzetesen vizsgálná az érintett piacon a tényleges verseny hiányát, és nem teszi lehetővé a nemzeti szabályozó hatóság számára, hogy vizsgálja a hozzáférés biztosítása kötelezővé tételének hosszú távon a versenyre gyakorolt hatását a piacon, illetve ennél fogva e kötelezettség megszüntetését, amennyiben a piacon a verseny fokozódik.

A nemzeti szabályozó hatóságnak a felek szerződését helyettesítő határozat meghozatalával kapcsolatos jogát illetően meg kell jegyezni, hogy a „hozzáférési” irányelv 5. cikke (1) bekezdésének első albekezdését nem valósíthatja meg egy általános rendelkezés, mivel úgy rendelkezik, hogy a nemzeti szabályozó hatóság csak bizonyos esetekben van felhatalmazva cselekvésre. Az irányelv fent hivatkozott rendelkezésre által a nemzeti szabályozó hatóságokra ruházott hatáskört egyértelműen korlátozza egyrészt a „2002/21/EK (?) irányelv [keretirányelv] 8. cikkében foglalt célok”-ra történő hivatkozás, másrészt a „hozzáférési” irányelv 5. cikke (3) bekezdésében meghatározott követelmény. A nemzeti szabályozó hatóság hatáskörének e korlátai biztosítják, hogy e hatóság csak bizonyos pontosan meghatározott helyzetekben jár el. A szabályozásban előírt kötelezettségek kizárólag azon vállalkozásokra róhatóak, amelyek jelentős piaci erővel rendelkeznek a piacon, illetve a vállalkozás piaci erejétől függetlenül a „hozzáférési” irányelv 8. cikkének (3) bekezdésében említett esetekben. Következésképpen amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság be kíván avatkozni, e beavatkozás jogalapja az irányelv valamely rendelkezése kell legyen, beleértve azt az esetet is, amikor a nemzeti szabályozó hatóság kötelezettségeket kíván előírni.

(1) HL L 108., 2002.4.24., 7. o., magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 323. o.

(2) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) (HL L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) által a T-322/05. sz., Carsten Brinkmann kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2007. március 22-én hozott ítélet ellen a Carsten Brinkmann által 2007. május 22-én benyújtott fellebbezés

(C-243/07. P. sz. ügy)

(2007/C 199/27)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Carsten Brinkmann (képviselők: K. van Bebber ügyvéd)

A többi fél az eljárásban:

1. Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)
2. Terra Networks, S. A.

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a T-322/05. sz. ügyben 2007. március 22-én hozott ítéletet;
- helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal 2004. október 29-i 3646/2004. sz. határozatát;
- kötelezze a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt az OHIM szervei előtti eljárás és az Elsőfokú Bíróság, valamint a Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező az Elsőfokú Bíróságnak az említett ítélete elleni fellebbezését a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet rendelkezéseinek a megsértésére alapítja. A helyes értékelés szerint ugyanis azt kellene megállapítani, hogy a jelen ügyben ütköző védjegyek között a rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

Először is nem áll fenn, hogy a bejelentett megjelölés által érintett áruk és szolgáltatások a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal és szolgáltatásokkal azonosak.

Másodszor az érintett vásárlóközönség nem az átlagos német fogyasztókból áll, hanem szakemberekből, nevezetesen a banki terület szakértőiből, ingatlantulajdonosokból, stb.

Harmadszor a korábbi védjegy „terra” eleme nem rendelkezik nagymértékű megkülönböztető képességgel. Az Elsőfokú Bíróság ezt az alapvető fontosságú szempontot egyáltalán nem vette figyelembe: nem vizsgálta a korábbi védjegy megkülönböztető képességét. Márpedig ez jelentős, hiszen ha a korábbi védjegy csak csekély megkülönböztető képességgel rendelkezik, nem áll fenn az összetévesztés veszélye olyan körülmények között, amelyek mellett az főszabály szerint fennállna. Minél csekélyebb egy védjegy megkülönböztető képessége, annál kisebb a védjegy oltalmának terjedelme. Ha a védjegyek megkülönböztető képessége csekély, az összetéveszthetőség jogi értelemben nem alapítható még a tényleges (és nagymértékű) összetéveszthetőségre sem.